

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΑΚΚΡΗΝ 2016.

Τό Σάββατον 1ην/14ην Μαΐου 2016, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου κατά μετάρθειν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου εἰς Ἄκκρην – ἀρχαίαν Πτολεμαΐδα εἰς τόν ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πατριαρχείου.

Ὡς γνωστόν ἡ ἀρχαία Πτολεμαΐς – Ἄκκρη εἰς τό βορειότατον ἄκρον τῆς ἐπικρατείας τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ, εἶναι μία τῶν ἀρχαιοτάτων Μητροπόλεων τοῦ Πατριαρχείου, ἔχουσα εἰς τήν δικαιοδοσίαν αὐτῆς δώδεκα κώμας – ἀραβικάς κοινοτητας, ἥτοι τῆς Ράμε, τοῦ Κούφρ Γιασσίφ, τοῦ Σαχνίν, τοῦ Κούφρ Σμέα, τοῦ Σφαάμερ, τοῦ Ἀμπελίν, τοῦ Μάκερ, τοῦ Ζντέϊντε, τῆς Ταρσῆχα, τοῦ Πκέα, τοῦ Ἀμποῦ Σνάν.

Εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου εἰς τήν Ἄκκρην, ἐγένετο Αὐτῷ παρά τήν εἴσοδον τῆς πόλεως θερμοτάτη ὑπόδοχή ὑπό τοῦ Προσκοπικοῦ Σώματος τῆς πόλεως.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος προεξήρξε τῆς θείας Λειτουργίας ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ταύτῃ εἰς τόν ἀρχαῖον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ πρῶην Μητροπολίτου Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Τιβεριάδος π. Διονυσίου, τῶν Πρεσβυτέρων – Προϊσταμένων τῶν Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων τῶν πλησιοχόρων τῶν Ἀκκρης, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη, ψαλλούσης τῆς χορωδίας τῆς Ἀκκρης ὑπό τόν Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον εἰς Ἀκκρην Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον καὶ μετέχοντος πολλοῦ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησιάσματος ἐν κατανυκτικῇ προσευχῇ, ψαλμωδία ἀκολουθούσῃ τήν ψαλμωδίαν τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος τῆς Ἀκκρης.

Πρὸς τόν εὐσεβῆ λαὸν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἐλληνιστί ἔχοντα οὕτως:

«Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες πανηγυρίσαντες, πάλιν ἐορτάσωμεν φαιδράν πανήγυριν Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος καὶ στέψωμεν τοῦτον ἔαρινοῖς ἄνθεσιν ὄντα ἀήττητον, ὅπως τοῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί.

Ὁ μέγας τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μάρτυς Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος συνήγαγεν πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ναῷ ἐν Ἀκκρῃ, ἵνα φαιδρῶς μὲν τελέσωμεν τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην καὶ θείας δεηθῶμεν χάριτος παρά τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οὗτινος τήν λαμπράν ἀνάστασιν πανηγυρίζομεν.

Ὁ σήμερον τιμώμενος Ἅγιος Γεώργιος, μιμητὴς γενόμενος τοῦ σταυρικοῦ πάθους

τοῦ Χριστοῦ καί δίκαιος ὢν ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησεν ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας καί ἐφυτεύθη ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατά τούς σκληρούς καί ἀνηλεεῖς διωγμούς τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἅγιος Χριστιανόν ἐαυτόν ἀνεκήρυξε, διελέγχων τήν τῶν εἰδώλων ματαιότητα καί ἀσθένειαν καί μυκτηρίζων τούς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά (τά εἴδωλα). Ἐπί πλέον δέ, ὁ Γεώργιος διήλεγξε τήν ἀδικίαν τῶν συγχρόνων αὐτοῦ κοσμοκρατόρων, διά τοῦτο τιμᾶται οὗτος ὡς δίκαιος, μιμούμενος τόν δίκαιον ἐκεῖνον ἄνθρωπον, (Ματθ. 27, 19/ Λουκ. 23,47) δηλονότι τόν Χριστόν.

Εἰς τόν ἅγιον Γεώργιον ἐφαρμόζει τούς λόγους τοῦ Προφητάνακτος Δαυΐδ ὁ μελωδός αὐτοῦ διερωτώμενος ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ τίς καί ποῖος ἐστίν; Ὁ μέγιστος Γεώργιος. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ, λέγει ὁ Δαυΐδ, ἀνθήσει καί ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. Πεφυτευμένοι οἱ δίκαιοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν: ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καί οὐκ ἔστι ἀδικία ἐν αὐτῷ», (Ψαλμός 91, 13-16). Κατά δέν τόν θεῖον Παῦλον, «δυνατός ὁ Θεός, ἡ δικαιοσύνη Αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα» (Β' Κορ. 9,9).

Ἡ θεία τοῦ Χριστοῦ δικαιοσύνη, ἀγαπητοί μου, ἐφανερώθη ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις ἐν τῷ σταυρῷ καί τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ. Αὕτη ἀκριβῶς ἡ δικαιοσύνη τοῦ γυμνοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ καί τοῦ κενοῦ τάφου τοῦ ἀναστάντος Χριστοῦ ἀνέδειξε τόν τροπαιοφόρον Γεώργιον ὡς μέγαν μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

«Πεπληρωμένος ὢν τῶν καρπῶν τῆς δικαιοσύνης» καί τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας τῶν διά τῆς ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ φίλος καί συμμάρτυς τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος σύν τοῖς προφήταις τοῖς Ἀποστόλοις καί πᾶσι τοῖς ἁγίοις, εὐαγγελίζεται πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις τήν καινήν ἐν Χριστῷ κτίσιν, δηλονότι τήν ἐν τῷ κόσμῳ φανερωθεῖσαν Ἐκκλησίαν, τήν προτυποῦσαν τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Αὕτη δέ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι ἡ δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ, ἡ δέ δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό φῶς τῆς Ἀναστάσεως δηλονότι τό φῶς τῆς ἀληθείας. «Εγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις καί ἡ ζωή. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. Καί πᾶς ὁ ζῶν καί πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τόν αἰῶνα», (Ἰωάν. 11,25-26) λέγει ὁ Κύριος. Καί ἀλλαχοῦ «ἐγώ εἰμι τό φῶς τοῦ κόσμου. Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12). Ἰδοὺ διά τί ὁ μελωδός ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἀναφωνεῖ: «Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι. Συνεσταυρούμην σοι χθές, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Ἡ σημερινή μνήμη τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπιβεβαιώνει τό παγκόσμιον γεγονός τῆς Ἀναστάσεως ἐκ τῶν νεκρῶν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. «Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον. ἡλευθέρωσε γάρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος», κηρύττει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Καί τοῦτο διότι κατά τόν θεῖον Παῦλον «Ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, εἰς τόν θάνατον Αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν, συνετάφημεν οὖν Αὐτῷ διά τοῦ βαπτίσματος εἰς τόν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἡγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν διά τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γάρ σύμφοιτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα», (Ρωμ. 6,3-5).

Αὐτό τοῦτο τό κήρυγμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίζεται διά μέσου τῶν αἰώνων καί ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία. Τοῦτο τό σωτηριώδες κήρυγμα διεφύλαξε ἀνόθευτον καί καθάρν ἀπό κάθε εἴδους νοθεύσεως καί μεΐξεως. Τοῦτο τό κήρυγμα, δηλονότι τήν ἁγίαν τῶν ἀποστόλων παράδοσιν, καλούμεθα νά

διαφυλάξωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀπό πάσης ἐπιβουλῆς τῶν ἀντικειμένων ἡμῖν δυνάμεων, ἐάν ὄντως θέλωμεν νά ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς συγχρόνους ἡμῖν Διοκλητιανούς καί Πιλάτους οἱ ὅποιοι εἰσέτι δέν ἔχουν φύγει ἀπὸ προσώπου τοῦ ἀναστάντος καί ζῶντος Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ νοῦν Χριστοῦ ἔχων θεῖος Παῦλος προειδοποιεῖ τὸν μαθητὴν αὐτοῦ ἀπόστολον Τιμόθεον λέγων: «ἔσται γάρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν καί ἀπὸ μέν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δέ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται», (Β Τιμ. 4, 3-4).

Τὴν ἀνόθευτον καί ὑγιαίνουσαν ταύτην πίστιν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων διεφύλαξεν ὁ μεγαλομάρτυς Γεώργιος μέχρις αἵματος, ὡς λέγει καί ὁ μελωδὸς αὐτοῦ, «Ὡς μάρτυς ἀήττητος, ὡς ἀθλοφόρος, ὡς ἀκαταγώνιστος τῆς πίστεως ὑπέρμαχος, νῦν πύργος ἀκράδαντος τοῖς εὐφημοῦσι σε, πάνσοφε Γεώργιε, γενοῦ περιτοιχίζων ταῖς ἱκεσίαις σου».

Δεηθῶμεν λοιπὸν ἀδελφοί μου, τοῦ Ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας σὺν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου ἀξιωθῶμεν τοῦ ἀπροσίτου καί ἀνεσπέρου φωτός τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Χριστὸς Ἀνέστη», καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2016/05/13/21624>

Πολὺς λαὸς ἐκοινώνησε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὅλος δέ ὁ λαὸς προσῆλθε καί ἔλαβε ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Μακαριωτάτου τό Ἀντίδωρον καί εἰκόνας εὐλογίας.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτάνευσις τρεῖς πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κυπρίου, τοῦ μαρτυρήσαντος ἐν Πτολεμαίῃδι τὸν 19^{ον} αἰῶνα.

Μετά τὴν λιτανείαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἐν τῷ ἰσογείῳ τῆς Μονῆς εὐρύτατον καί ἀνακαινισμένον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου ἡγούμενεϊον. Κατὰ τὴν δεξίωσιν ταύτην ἐξεφωνήθησαν προσφωνήσεις ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος τῆς Ἀκκρης, ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Αστυνομίας τῆς Ἀκκρης, ὑπὸ τοῦ Σεΐχη τῆς Ἀκκρης κ. Σαμήρ Ἀση, ὑπὸ τοῦ Σεΐχη τοῦ Μπαάνε κ. Νουριντίν, ὑπὸ τοῦ ἐκπροσώπου τῶν Μπαχάϊ, ὑπὸ τοῦ Ἐκπροσώπου τῆς Νεολαίας, ὑπὸ τῆς ἐκπροσώπου τῶν Δικαστῶν κας Τανούς καί ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου. Τὴν δεξίωσιν ταύτην κατέκλεισε διὰ τῆς προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος: (ἀναρτηθήσεται προσεχῶς).

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία καί πολὺς λαὸς παρεκάθισαν εἰς τράπεζαν, τὴν ὁποίαν παρέθεσεν ὁ φίλεργος καί φιλόξενος ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος πρὸς παραμυθίαν καί εὐφροσύνην τῶν τιμώντων διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν τὸν Ἅγιον Γεώργιον καί τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/FJx5iPdHnK>

<http://youtu.be/4ZFTTrvr5HcY>

